

AVIFAUNA DE SES FEIXES D'EIVISSA

Oliver MARTÍNEZ¹
i Joan Carles PALERM¹

RESUM.- Es presenta l'estatus de l'avifauna de ses Feixes, una zona humida propera a la ciutat d'Eivissa amb elevats valors arquitectònics, culturals, etnològics i naturalístics. Malgrat això, la zona està patint un procés de degradació molt important que pot arribar a ser irreversible. En total, s'han registrat 141 espècies, de les quals 14 crien a la zona, n'excel·leixen els ràl·lids i els ocells de canyar. Ses Feixes és també un espai molt important per a l'hivernada i migració a les Pitiüses. La importància d'aquest espai s'incrementa pel fet que conté ambients molt poc representats a l'illa d'Eivissa, com és el cas del canyissar. Paraules clau: Avifauna, estatus, zona humida, ses Feixes, Eivissa, Pitiüses, Balears.

SUMMARY.- *Birds from ses Feixes d'Eivissa.* The status of the bird species from ses Feixes, a marsh near the town of Eivissa, is presented in this study. Ses Feixes is an important area due to its architectural, cultural, ethnologic and natural values, but nowadays is suffering a critical degradation process. A total of 141 birds have been recorded of which 14 are breeding species in the area. There is also evidence that ses Feixes is also an important area for several species in winter. The presence of some habitats that are poorly represented in the rest of the island (like reed fields) produces an increment of the natural values of ses Feixes.

Key words: Birds, status, wetlands, ses Feixes, Eivissa, Pityusic Islands, Balearic Islands.

¹ GEN-GOB Eivissa, via Púnica 50 baixos. 07800 Eivissa

INTRODUCCIÓ

Ses Feixes d'Eivissa és una petita zona humida, molt propera a la ciutat, molt modificada per part de l'home des de molt antic i coneguda en el passat per la seva productivitat agrícola. Ja en èpoques de dominació musulmana eren utilitzades com a horta (PRATS, 1991) per abastir els ciutadans de la capital de l'illa. Malauradament, a pesar que té uns grans valors naturals, històrics, etnològics i arquitectònics, és una zona molt alterada i que ha vist com era sepultada sota el ciment gran part del seu aiguamoll, en estar qualificada al Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) d'Eivissa

com a sòl urbanitzable. De fet, és la zona humida pitiüsa més problemàtica (MOREY et al, 1992) (vegeu fig. 1)

La major part de la zona humida va ser canalitzada pels àrabs, que establiren un sistema de reguiu únic en el món de l'època, basat en el reg per capilaritat. Així, els canals d'entre un metre i mig i tres metres d'amplada aproximadament (COSTA, 1996), delimiten petites parcel·les de terra, anomenades feixes, de forma rectangular i dimensions variables. Els canals situats als costats més llargs de la feixa estaven comunicats, cada pocs metres, per uns canals subterranis anomenats fibres, a uns 40-50 cm de fondària, per les quals circulava l'ai-

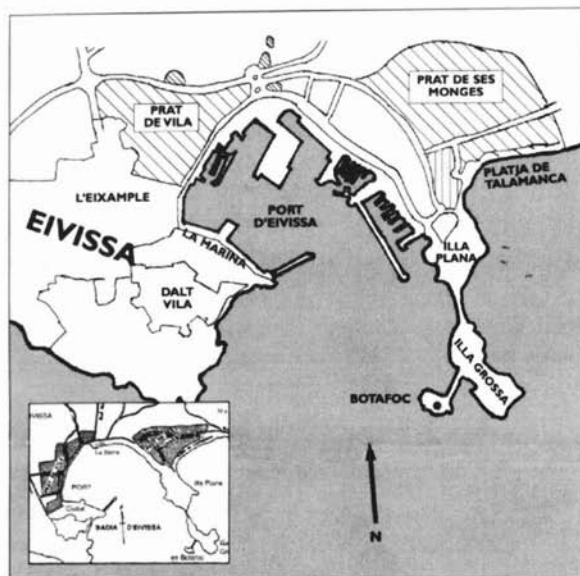

Fig. 1. Localització i superfície actual de ses Feixes a la badia d'Eivissa. Gran part del prat de Vila ha desaparegut sota el creixement de la ciutat.

Ses Feixes location and present area in Eivissa bay. A large area of the Prat de Vila has disappeared due to the growth of the city.

gua. La part superior de les fibres era d'un material porós que deixava passar l'aigua (normalment branques de pi). D'aquesta manera, amb l'ús de comportes, es podia regular el nivell d'aigua als canals i, per tant, també per capilaritat, a la feixa. Aquests sistema de reg de baix cap amunt permetia fins fa unes dècades la producció de verdures i altres productes de reguiu com remolatxa i moniato. Per a un millor aprofundiment en l'estructura, funcionament i explotació de ses Feixes, consultau l'acurat treball de George M. Foster (1952), que visità la zona l'any 1950. També es pot consultar una petita nota referent a ses Feixes dins un treball general d'Eivissa de MARÍ (1961).

Com a curiositat, comentarem que, malgrat que les parcel·les no limitaven amb cap tipus de tancament, (les sèquies i canals complien aquesta funció). L'entrada a cada feixa es feia per un lloc en concret on es construïa un portal de morfologia molt característica,

amb un reixat de fusta com a porta. D'aquests elements arquitectònics, anomenats portals de feixa, se'n conserven molt pocs en bon estat de conservació i no es coneixen a cap altre espai de l'illa, ja que són únics al món.

Malgrat aquests valors, la seva degradació és evident i, a més, existeixen interessos per a la seva urbanització. Per això, el Grup d'Estudis de la Naturalesa (GEN-GOB Eivissa) va iniciar el 1996 una campanya per aconseguir la modificació puntual dels sectors del PGOU que afecten ses Feixes per tal de garantir el futur de la zona. Dins d'aquesta campanya es va fer públic un informe sobre l'avifauna d'aquest indret elaborat per l'Equip de Natura del GEN-GOB Eivissa (1996) a partir de les dades del nostre arxiu i les observacions d'un dels autors.

Les poques dades publicades existents en referència als valors naturals de ses Feixes i el poc coneixement que se'n té i fins i tot entre els naturalistes de les

illes ens han animat a modificar i ampliar l'esmentat informe per publicar-lo.

DESCRIPCIÓ DE LA ZONA

Ses Feixes constitueix la segona zona humida en importància d'Eivissa (la primera evidentment és ses Salines), amb unes característiques que les fan molt especials. Així, es tracta d'una àmplia àrea d'aiguamoll amb aigües dolces i semisalobres que, juntament amb les zones de conreu, pastura, salicornar i canyís, proporciona una gran varietat d'ambients que es reflecteix en una gran diversitat de fauna i flora (vegeu fig. II). Així, trobam extensions de *Sarcocornia fruticosa*, *Arthrocnemum macrostachyum*, *A. glaucum* i *Suaeda* vera als aiguamolls i àrees més properes a la mar, prats de joncs (*Juncus maritimus*, *J. acutus*, *Scirpus holoschoenus*) que dominen feixes abandonades i canyissars (*Phragmites australis*) que segueixen els canals i sèquies (on també trobam més puntualment *Arundo donax* i *Typha sp*) i que també ha colonitzat feixes abandonades, especialment les perifèriques. A més a més, les seues característiques no es troben a cap altre lloc de les Pitiüses, per la qual cosa algunes comunitats i fins i tot algunes espècies, només les trobam a ses Feixes.

L'aport d'aigua ha estat sempre es Gorg, un naixement immediat de fluència contínua, i la sèquia Llavanera, torrent que travessant el pla de Vila, aportava principalment l'aigua de pluja. Actualment, l'aigua des Gorg es fa servir per al subministrament d'aigua a la ciutat. L'altra entrada d'aigua dolça a ses Feixes són diferents punts de surgència als mateixos canals (COSTA, 1996). Per altra banda, la part més propera a la mar rebia l'entrada d'aigua marina i s'establí una mena de gradient de salinitat.

La sobreexplotació de l'aigua a les rodalies d'Eivissa està provocant la salinització dels pous de la zona i l'increment de l'àrea salobre en detriment de les espècies i comunitats d'aigües dolces i semisalobres.

L'indret ha estat originàriament dividit en tres parts (si bé a l'actualitat s'està fragmentant). Dos d'elles sanejades i cultivades (prat de Vila i prat de ses Monges) i una franja d'aiguamoll intermèdia que les unia anomenada es Prat.

El prat de Vila és la part més propera a la ciutat i desgraciadament es troba pràcticament condemnada a la desaparició a causa del creixement urbà. D'aquesta manera, desapareixerà una part important del nostre patrimoni cultural i natural.

La part més llunyana, el prat de ses Monges, arriba fins a la mateixa arena de la platja de Talamanca. Aquesta part, malgrat que pateix l'abandonament i la manca de sensibilitat (com per exemple l'abocament de restes de materials de contrucció, fems, ...) i la possibilitat real de la seua urbanització (de fet, ja s'ha perdut part del Prat), es troba en millors condicions per a la seua recuperació. Per tot això, aquest treball es refereix principalment a aquesta part de ses Feixes.

La tercera part, el Prat, àrea d'aiguamolls paral·lela a la costa, en el passat tenia una llargària de 1.300 metres, amb una amplada que oscil·lava entre els 50 i 100 m (COSTA, 1996). Desgraciadament, aquest aiguamoll ha estat sepultat sota el ciment (passeig Marítim i ports esportius) en la seva major part.

Segons Costa (1996), el Prat de Vila tenia una extensió de 306.000 m² dividits en 84 feixes amb una xarxa de canals i sèquies que sumava 17.240 metres lineals i el prat de ses Monges,

amb només 61 parcel·les, ocuparia 307.000 m² amb 14.500 m de xarxa hidrogràfica.

MATERIALS I MÈTODES

Per a la realització d'aquest treball, s'ha fet un balanç de les dades recollides al llarg de 8 anys, així com les que figuren a l'arxiu ornitològic del GEN-GOB Eivissa i les dades obtingudes amb l'anellament científic al prat de ses Monges els darrers anys. Aquesta informació s'ha recollit a una taula d'espècies presents a ses Feixes, amb el nom eivissenc, si és coneix, i el seu estatus a l'illa d'Eivissa (CARDONA et al., 1997) i a ses Feixes, seguint els criteris de l'*Anuari Ornitològic de les Balears*.

AVIFAUNA DE SES FEIXES

L'avifauna de ses Feixes és un reflex de la gran diversitat d'hàbitats de la zona. Destaquen les aus aquàtiques, la nidificació d'espècies que no troben bones condicions per niar a altres llocs de l'illa i les relacionades amb ambients palustres. La diversitat específica és molt gran, amb un total de 141 espècies citades, si bé la tònica general és la de poblacions amb un escàs nombre d'individus.

A partir de la taula I podem agrupar les espècies de ses Feixes dins sis categories:

- 1- Les aus nidificants (estivals i residents), de les quals hi ha comprovada (amb la trobada de nius i polls volanders) la nidificació de fins a 14 espècies d'ocells a la zona i indicis encara no confirmats de quatre més, d'entre elles el bec de corall *Estrilda astrild* escapat de captivitat.
- 2- Les sedentàries no nidificants a la zona, que la fan servir al llarg de l'any com a lloc d'alimentació o descans, però no troben a ses Feixes llocs adients per nidificar.
- 3- Estivals no nidificants.
- 4- Hivernants, el grup més ample amb 45 espècies.
- 5- Migrant, tant prenupcials com postnupcials, que fan servir ses Feixes com a punt de pas. Alguns individus d'aquestes espècies podrien, fins i tot, hivernar a la zona alguns anys.
- 6- Per últim, un petit grup de 8 espècies (dues d'aquestes, *Ciconia nigra* i *Phoenicopterus ruber*, registrades a la zona per primera vegada l'any 1997) que s'han observat a ses Feixes i que podem considerar com a accidentals o esporàdiques, per la seva poca regularitat o la manca d'hàbitats adequats.

DISCUSSIÓ

Conforma l'avifauna de ses Feixes un total de 141 espècies, algunes de les quals com els ràl·lids, o els ocells de canyar. És precisament aquí on troben, a

Fig. II. Mapa de vegetació del Prat de ses Monges elaborat per Duna Balears S.L. Aquesta és la zona millor conservada de ses Feixes i la que aporta la major part de les dades recollides en aquest treball. Es pot observar la diversitat d'ambients que són presents en aquesta zona (salicornars, prats de joncs, vegetació palustre, àrees agrícoles, restes de vegetació dunar, etc.).

Map showing the vegetation of Prat de ses Monges produced by Duna Balears S.L. This is the most preserved area of ses Feixes and the largest part of data in this work comes from this area. The different environments located in the area are also remarkable.

Fig. II

les Pitiüses, més ben representat el seu hàbitat (en el passat la superfície d'aquests hàbitats devia ser més important. Ja al registre fòssil des Pouàs (Corona) apareixen ràl·lids (McMinn com. per.), en concret se n'han trobat almenys 3 espècies. Per aquesta raó, en cas de desaparèixer aquesta zona, les poblacions eivissenques de diverses d'aquestes espècies es veurien greument afectades, i la seva continuïtat perillaria a l'illa d'Eivissa.

Es tracta d'una avifauna molt rica i diversa, producte d'una gran varietat d'ambients. Pot ser el que més destaca és el gran nombre d'espècies nidificants. De les 65 espècies confirmades que nien a l'illa d'Eivissa (CARDONA et al., 1997), 14 ho fan també a ses Feixes i pot ser que n'hi criïn tres més (entre aquestes E. astrid que encara no és confirmat a Eivissa). També és molt important el nucli d'espècies hivernants, amb 44 espècies, algunes tant importants com l'àguila peixetera *Pandion haliaetus*, extingida com a reproductora a les Pitiüses. Per últim, la zona té un important valor a l'època de migració, com ho demostren les 36 espècies que regularment fan servir ses Feixes com a lloc de pas i descans. Aquestes dades confirmen la importància d'aquesta àrea humida, a pesar del seu lamentable estat de conservació, així com la necessitat d'actuar per evitar-ne la desaparició.

Malauradament, ses Feixes per l'abandó, la falta de sensibilitat i el creixement de la ciutat, van morint a poc a poc, com indica l'exemple de l'extinció local recent d'almenys dues espècies d'ocells, la polla blava *Porphyrio porphyrio* i el boscarlet *Locustella luscinioides*. Efectivament, malgrat que no hi ha gaire dades de com era l'ornitofauna de ses Feixes antigament (només petites notes a diferents treballs generals

(COMPTE, 1966; MESTER, 1966; NORMAN, 1973; MUNTANER i CONGOST, 1977; MUNTANER, 1984) i que els nostres registres varen començar ja avançats els anys 80, desgraciadament ja podem parlar d'espècies desaparegudes localment. Aquesta reducció de la diversitat deu haver afectat més greument altres grups biològics, especialment els invertebrats relacionats amb l'aigua dolça i dels quals es tenen poques dades (MARGALEF, 1951; GASULL, 1984). Sembla que també ha desaparegut el calàpet *Bufo viridis*. Pel que fa a la flora, també haurien desaparegut algunes espècies, alguna, com *Lemma sp.*, tenia a ses Feixes la seva única localitat coneguda a les Pitiüses (Nestor Torres com. per.).

El valor de ses Feixes, no només del punt de vista naturalístic, sino també històric, etnològic, i fins i tot arquitectònic recomana la presa de mesures per modificar aquesta tendència i avançar en la seva regeneració. Entre les propostes per a la recuperació d'aquest espai (PALERM, 1997) destaquen la seva requalificació urbanística, recuperació dels sistemes per evitar l'entrada d'aigua marina i introducció d'aigua provinent de l'EDAR d'Eivissa i recuperació de la part d'aiguamolls soterrats per enderrocs. Per aconseguir la regeneració de ses Feixes, s'hauria de dissenyar un Pla de Gestió i Recuperació que inclogués les mesures comentades entre d'altres.

Afortunadament, l'Ajuntament d'Eivissa va suspendre temporalment el Planejament urbanístic de la major part del prat de ses Monges durant 1997 i encarregà un informe dels seus valors amb suggeriments per a la seva futura ordenació. Producte d'aquest informe, s'ha desenvolupat a primers de 1998 una nova normativa per modificar el planejament de la major part del prat de ses Monges, que encara no està aprovada

definitivament (si bé encara hi manca una altra porció) la qual cosa obre una esperança per a la recuperació d'un espai oblidat per les institucions.

Taula I. Espècies d'aus citades a ses Feixes d'Eivissa amb el nom científic i popular a Eivissa (si es coneix) i el seu estatus a la zona d'estudi i a l'illa segons CARDONA et al. (1997). S'empren els següents signes i conceptes: S, sedentari; E, estival; H, hivernant; M, migrant; A, accidental; F, falta informació. A més, s'indiquen els següents paràmetres: r, rar; e, escàs; m, moderat; a, abundant.

Bird species observed at ses Feixes showing both its scientific and local (when known) name and its status in the area and in the entire island of Eivissa (CARDONA et al., 1997). The different letters of the code stand for: S sedentary species; E summer species; H winter species; M migrating species; A Fortuitous species; F lack of information. The relative abundance is also shown by the following letters: r rare; e slender; m moderate; a abundant.

Espècie	Nom Eivissenc	Estatus a ses Feixes	Estatus a Eivissa
<i>Puffinus mauretanicus</i>	Vivot	A	Ea, He
<i>Phalacrocorax carbo</i>	Corb marí gros	Hr	He
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Corb marí	S no reprod.	Sa
<i>Ixobrychus minutus</i>	-	Me, E ?	Me, E?, F
<i>Nycticorax nycticorax</i>	Martinet	Me	Me
<i>Ardeola ralloides</i>	-	Mr	Me
<i>Bubulcus ibis</i>	Esplugabous	He	Me, He
<i>Egretta garzetta</i>	Garseta blanca	He	Mm, He
<i>Ardea cinerea</i>	Agró	He	Hm, Mm
<i>Ardea purpurea</i>	Agró roig	Me	Me
<i>Ciconia ciconia</i>	Cigonya	A	Me, Hr
<i>Ciconia nigra</i>	Cigonya negra	A	Mr
<i>Phoenicopterus ruber</i>	Flamenc	A	E no reprod., Ma, Ha
<i>Anser anser</i>	Oca salvatge	Hr	He
<i>Anas strepera</i>	-	Hr	He
<i>Anas crecca</i>	Sorço d'hivern	Hr	He, Me
<i>Anas platyrhynchos</i>	Collverd	Hr	He, Me
<i>Anas querquedula</i>	Sorço	Mr	Me
<i>Aythya nyroca</i>	-	A	Mr
<i>Pernis apivorus</i>	-	Mr	Me
<i>Milvus migrans</i>	Milà negre	Mr	Me
<i>Circus aeruginosus</i>	Pilot d'adenes	He, Me	He, Mm
<i>Circus cyaneus</i>	Esparver	Hr, Mr	He, Me
<i>Accipiter nisus</i>	Gavilà	A	He, Me
<i>Buteo buteo</i>	Aligot	Mr	Hr, Me
<i>Hieraaetus pennatus</i>	Esparver	Mr	He, Me
<i>Pandion haliaetus</i>	Àguila peixetera	Hr	He, Me, Extingit com a reprod.
<i>Falco tinnunculus</i>	Xoriguer	Sm no reprod.	Sa, Hm
<i>Falco eleonorae</i>	Falcó torter	Ee no reprod.	Ea
<i>Falco peregrinus</i>	Falcó	Se no reprod.	Sa, He
<i>Alectoris rufa</i>	Perdiu	Se no reprod.	Sa
<i>Coturnix coturnix</i>	Guàtlera	Se no reprod.	Sa
<i>Rallus aquaticus</i>	Riscló	Se	Se
<i>Porzana porzana</i>	-	He	Me, He, F
<i>Porzana pusilla</i>	-	A	A, F
<i>Gallinula chloropus</i>	Polla d'aigua	Se, H?	Se, He

Espècie	Nom Eivissenc	Estatus a ses Feixes	Estatus a Eivissa
<i>Fulica atra</i>	-	He	Me, He
<i>Grus grus</i>	Grua	Hr	Me, He
<i>Himantopus himantopus</i>	Xerriaire	Me	Ea, Me
<i>Burhinus oedicnemus</i>	Xabel-lí	Se no reprod.	Sa, He, Me, F
<i>Glareola pratincola</i>	-	Mr	Mr
<i>Charadrius dubius</i>	Picaplatges petit	Me	Se, Me
<i>Phuvialis apricaria</i>	Fuell	Hr	Mm, Hm, F
<i>Vanellus vanellus</i>	Juia	Hr	Mm, Hm
<i>Calidris alba</i>	-	Mr	Mr, Hr
<i>Calidris alpina</i>	Xebel-lí de mar variant	Mr, He, Mm	
<i>Phylomachus pugnax</i>	Batallaire	Mr	Me, Hr
<i>Gallinago gallinago</i>	Becassí	He, Me	Hm, Mm
<i>Scolopax rusticola</i>	Cega	Hr	Ma, Hm
<i>Numenius phaeopus</i>	-	Mr	Me
<i>Tringa totanus</i>	Cama-roja	Mr	Mm, He
<i>Tringa nebularia</i>	Camaverda	Mr	Me, He
<i>Tringa ochropus</i>	Becassineta	Mr	Me, He
<i>Tringa glareola</i>	-	Mr	Mm
<i>Actitis hypoleucos</i>	Polleta d'aigua	He	E no reprod., He, Ma
<i>Larus melanocephalus</i>	Gavina capnegra	Mr, Hr	Me, He
<i>Larus ridibundus</i>	Catràs	He	Ha, Ma
<i>Larus audouinii</i>	Gavina de bec roig	Se no reprod.	Sa
<i>Larus cachinnans</i>	Gavina	Sm no reprod.	Sa
<i>Sterna sandvicensis</i>	Llambritja	Hr	Hm, Mm
<i>Chlidonias hybridus</i>	-	Mr	Mr
<i>Columba livia</i>	Colom salvatge	Se no reprod.	Sa
<i>Streptopelia turtur</i>	Torta	Me	Ea, Ma
<i>Tyto alba</i>	Olivassa	Sm no reprod.	Sa, Hm
<i>Otus scops</i>	Mussol	Sm no reprod.	Sa, Ha
<i>Asio flammeus</i>	Mussol emigrant	Mr	Mr
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Cap d'olla	Ee no reprod.	Em, Mm, F
<i>Apus apus</i>	Falzia	Ea no reprod.	Ea, Ma
<i>Apus melba</i>	Falzia pàl·lida	Me	Me, E?
<i>Alcedo atthis</i>	Blauet	He, Mm	Mm, He
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	Em no reprod.	Em, Ma
<i>Upupa epops</i>	Puput	Sm no reprod.	Sa, Ma
<i>Jynx torquilla</i>	Formiguer	Me, He	Sm, Hm, Mm
<i>Calandrella brachydactyla</i>	Terrol-la caplà	Ee no reprod.	Mm, Em
<i>Galerida theklae</i>	Terrol-la capelluda	Sr no reprod.	Sa
<i>Alauda arvensis</i>	Terrol-la	Ha	Ma, Ha
<i>Riparia riparia</i>	Orenella de vorera	Mm	Mm
<i>Pyonoprogne rupestris</i>	Orenella de roca	He	Hm, Se
<i>Hirundo rustica</i>	Orenella	Ee	Ea, Ma
<i>Hirundo daurica</i>	Orenella	Mr	Me
<i>Delichon urbica</i>	Orenella de cul blanc	Em	Ea, Ma
<i>Anthus campestris</i>	Titina borda des camp	Me	Ee, Me
<i>Anthus trivialis</i>	Titina borda des arbres	Mr	Mm
<i>Anthus pratensis</i>	Titina borda	Ha	Ma, Ha
<i>Anthus spinoletta</i>	-	Hm	Me, Hm
<i>Motacilla flava</i>	Titina groga	Em	Em, Mm
<i>Motacilla cinerea</i>	Titina de la Mare de Déu	He	Me, He
<i>Motacilla alba</i>	Titina	Ha	Ma, Ha
<i>Prunella modularis</i>	-	Hr	Hm, Me

Espècie	Nom Eivissenc	Estatus a ses Feixes	Estatus a Eivissa
<i>Cercotrichas galactotes</i>	-	Mr	Mr
<i>Erethacus rubecula</i>	Garvatxet roig	Ma, Ha	Ma, Ha
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol	Ee, Me	Em, Ma
<i>Luscinia svecica</i>	-	Mm, Hm	Mm, Hm
<i>Phoenicurus ochruros</i>	Coa-roja	Hm	Ma, Ha
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	Coa-roja reial	Me	Ma
<i>Saxicola rubetra</i>	Cagamànecs barba-roja	Me	Ma
<i>Saxicola torquata</i>	Cagamànecs	Sm	Sa, Mm
<i>Oenanthe oenanthe</i>	Coablanca	Ee no reprod.	Em, Ma
<i>Oenanthe hispanica</i>	-	Mr	Me
<i>Monticola solitarius</i>	Mèl-lera blava	Se no reprod.	Sa
<i>Turdus merula</i>	Mèl-lera	He	Sa
<i>Turdus philomelos</i>	Tord	Hm	Ma, Ha
<i>Turdus viscivorus</i>	Tord grívia	Mr	Mm, Hm
<i>Cettia cetti</i>	-	Se	Se, Hm
<i>Cisticola juncidis</i>	-	Sa	Sa
<i>Acrocephalus melanopogon</i>	Boscarla mostatxada	Hr	Me, He
<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	-	Me	Me
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	Boscarla de canyar	Em	Ea, Ma
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	Rossinyol gros	Me, E?	Me
<i>Hippolais polyglotta</i>	Bosqueta	Mr	Mm
<i>Sylvia sarda</i>	Enganyapastors coalarga	Sr no reprod.	Sa
<i>Sylvia undata</i>	Enganyapastors roig coalarga	He	Mm, Hm
<i>Sylvia conspicillata</i>	-	Mr	Me
<i>Sylvia cantillans</i>	-	Me	Mm, F
<i>Sylvia melanocephala</i>	Enganyapastors de capnegre	Sa	Sa
<i>Sylvia communis</i>	Enganyapastors	Me	Mm
<i>Sylvia borin</i>	Enganyapastors mosquiter	Me	Ma
<i>Sylvia atricapilla</i>	Enganyapastors de capell	Hm	Ma, Ha, Se
<i>Phylloscopus trochilus</i>	Ull de bou gros	Ma	Ma
<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	Ull de bou siulador	Mr	Mm
<i>Phylloscopus collybita</i>	Ull de bou	Ha	Ha, Mm
<i>Muscicapa striata</i>	Papamosques	E?, Me	Ea, Ma
<i>Parus major</i>	Picaformatges	Sr no reprod.	Sa
<i>Remiz pendulinus</i>	-	Hr	He, Mr
<i>Lanius senator</i>	Capsigarany	Ee	Ea, Ma
<i>Corvus corax</i>	Corb	Sr no reprod.	Sm
<i>Sturnus vulgaris</i>	Estornell	Ha	Mm, Ha
<i>Sturnus unicolor</i>	Estornell negre	A	A
<i>Passer domesticus</i>	Teulat	Sa	Sa
<i>Passer montanus</i>	Teulat galtanegra	Sr no reprod.	Sm, F
<i>Petronia petronia</i>	Teulat lliuri	Se no reprod.	Sa, F
<i>Fringilla coelebs</i>	Pinsà	He	Ha, Mm
<i>Serinus serinus</i>	Garrafó	Sa no reprod.	Sa, Ma, Ha
<i>Carduelis chloris</i>	Verderol	Sm no reprod.	Sa
<i>Carduelis carduelis</i>	Cadenera	Sa no reprod.	Sa, Ha, Ma
<i>Carduelis spinus</i>	Llogaret	Hr	Mm, Hm
<i>Carduelis cannabina</i>	Llinquer	Sm	Sa
<i>Emberiza hotulana</i>	-	Mr	Mm
<i>Emberiza schoeniclus</i>	-	Hm	Me, Hm
<i>Miliaria calandra</i>	Xerriu	Se no reprod.	Sm
<i>Estrilda astrid</i>	Bec de corall	S? escapat	S? escapat

AGRAÏMENTS

Volem agrair els suggeriments de dos revisors anònims d'un primer treball enviat per a la seva publicació a un Anuari anterior i que han estat incloses en gran part al present document. No podem oblidar B. Planas que ens ha proporcionat el mapa de vegetació de la zona i ornitòlegs que han aportat dades de ses Feixes a l'arxiu del GEN-GOB Eivissa, així com al seu equip d'anellament.

BIBLIOGRAFIA

- CARDONA, J.E.; ESPINOSA, J.; MARTÍNEZ, O.; PALERM, J.C.; PRATS, J.M. et al. 1997. Annex II: Estatus de l'Avifauna Balear. *An. Orn. Bal.* 1996. Vol. 11. GOB. Palma.
- COMPTE, A. 1966. *Resultados de una expedición zoológica a las islas Pitiusas*. Bol. R. Soc. Española Hist. Nat. (Biol) 64: 15-46.
- COSTA, A. 1996. *La ciutat i badia d'Eivissa*. Editorial Mediterrània. Eivissa.
- FOSTER, G.M. 1952. *Las "Feixes" de Ibiza*. Estudios Geograficos. Madrid.
- GASULL, L. 1984. Terrestrial and fresh-water gasteropods of the Pytiusics (Eivissa and Formentera), excluding Trochoidea (Xerocrassa) Monterosato 1892, in Kubbier, H. ; Alcover, J. A. & Guerau d'Arellano Tur (eds) *Biogeography and ecology of the Pytiusic islands*. The Hague.
- GEN-GOB 1996. *Informe ornitològic de ses Feixes d'Eivissa*. Equip de Natura del GEN-GOB Eivissa. Inèdit
- MARGALEF, R. 1951. *Materiales para la hidrobiología de la isla de Ibiza*. Publ. Ins. Biol. Apl., 8: 5-70.
- MARÍ, B. 1961. *Ibiza e islotes adyacentes. Observaciones de un Farmaceutico*. Rev. Real Academ. de Farmacia. Barcelona.
- MESTER, H. 1966. *Nota sobre aves de Ibiza y Formentera*. *Ardeola*, vol. 11: 136-137.
- MOREY, M.; MOYA, G. i RAMON, G. 1992. Interes social de las zonas húmedas litorales, en *Guía de la naturaleza de Eivissa y Formentera*, vol. II. Ed. Diario de Ibiza.
- MUNTANER, J. i CONGOST, J. 1977. *Observaciones en Ibiza en enero de 1976*. *Ardeola*, vol. 24.
- MUNTANER, J. 1984. *Some faunal and biogeographic considerations on the avifauna of Eivissa*, in Kubbier, H. ; Alcover, J. A. i Guerau d'Arellano Tur (eds) *Biogeography and ecology of the Pytiusic islands*. The Hague.
- NORMAN, R. K. 1973. *Visita a Ibiza en primavera de 1971*. *Ardeola*, vol. 9.
- PALERM, J.C. 1997. *Propostes per a la recuperació de ses Feixes*. Baladre, nº 6: 3-4. GEN-GOB Eivissa.
- PRATS, E. 1991. *Història d'Eivissa i Formentera*. Edit. Diario de Ibiza.

(Rebut: 04.03.99; Acceptat: 15.04.99)